

Det personlige vidnesbyrds kraft

Ugens vers

"Men vi kan ikke lade være at tale om, hvad vi har set og hørt"
(ApG 4,20).

Introduktion

Der er en usædvanlig kraft i et personligt vidnesbyrd. Når vores hjerte bliver rørt af Kristi kærlighed, og vi bliver forvandlet af hans nåde, har vi noget betydningsfuldt at fortælle om ham. Et er at fortælle, hvad Jesus har gjort for andre. Noget helt andet er at dele, hvad han har gjort for os personligt.

Det er svært at argumentere imod personlig erfaring. Folk kan drøfte din teologi eller din fortolkning af en tekst eller til og med håne religion generelt. Men selv skeptikere vil blive påvirket af evangeliets kraft, når et menneske kan sige: "Jeg var engang uden håb; men nu har jeg fundet et håb. Jeg var fuld af skyld; men nu har jeg fred. Jeg havde intet mål i livet; men det har jeg nu."

Selv om nogle mennesker oplever en pludselig og dramatisk omvendelse som apostlen Paulus på vejen til Damaskus, sker de fleste omvendelser, når et menneske får en voksende forståelse af, hvor dyrebare Jesus er. De kommer til at værdsætte hans nåde mere, og får en overvældende taknemlighed for den frelse, han tilbyder. Kristus giver os et radikalt nyt fokus i vores liv. Det er dette vidnesbyrd, verden så desperat har brug for og længes efter at høre.

Ugens tekster

- Mark 5,15-20
- Mark 16,1-11
- ApG 4,1-20
- 1 Joh 1,1-3
- Gal 2,20
- ApG 26,1-32

Usandsynlige vidner

Mark 5,15-20

Hvorfor tror du, at Jesus sendte manden til Dekapolis for at vidne for sin familie og sine venner i stedet for at lade ham få lov til at følge med Jesus, hvor hans nye tro kunne plejes og vokse?

Ordet Dekapolis kommer af to ord: *deka*, som betyder ti, og *polis*, som betyder by. Dekapolisområdet bestod af ti byer, der lå langs Genesaretsøens østlige bred i det første århundrede e.Kr. Disse byer var knyttet sammen af fælles sprog og kultur. Den besatte var kendt af mange i området. Han havde skræmt dem med sin uforudsigelige og voldsomme opførsel. Jesus så ham som en, der længtes efter noget bedre, så ved et mirakel befriede han manden for de onde ånder, som pinte ham.

Da folk i byen hørte, at Jesus havde tilladt de onde ånder at fare ind i deres svineflok, og at svinene havde styrtet sig ud over en skrænt og druknede, kom de derud for at se, hvad der foregik. Markusevangeliet fortæller: "De kommer hen til Jesus og ser den dæmonbesatte, som havde haft legionen i sig, sidde påklædt og ved sin fulde fornuft, og de blev grebet af frygt" (Mark 5,15). Manden var blevet rask, både fysisk, mentalt, følelsesmæssigt og åndeligt. Evangeliets mål er at gøre mennesker, som er nedbrudte af synd, til hele mennesker, som Kristus oprindeligt skabte dem til at være.

Hvem ville være bedre til at nå disse ti byer i Dekapolis end den forvandlede besatte mand, som kunne dele sit vidnesbyrd med hele området? Ellen White udtrykker det godt: "Som Kristi vidner bør vi fortælle, hvad vi ved, hvad vi selv har set og hørt og følt. Hvis vi skridt for skridt har fulgt Jesus, må vi have noget afgørende at fortælle om den måde, hvorpå han har ført os. Vi kan fortælle, hvordan vi har sat hans løfter på prøve og fundet, at de var sande. Vi kan vidne om, hvad vi har erfaret af Kristi nåde. Det er til dette vidnesbyrd, Herren kalder os, og uden det vil verden gå til grunde" (Ellen White, *Jesu liv*, s. 292). Gud benytter ofte uventede vidner, som er blevet forvandlet af hans nåde, til at gøre en forskel i verden.

Til eftertanke

Hvordan er din historie? Hvordan blev du omvendt? Hvad kan du fortælle andre om, hvordan du kom til troen? Hvad kan du gennem dit vidnesbyrd tilbyde nogen, som er uomvendt, så din erfaring kan gavne andre?

Forkynd den opstandne Kristus

Det var tidligt søndag morgen, og de to Maria-er skyndte sig ud til Jesu grav. De gik ikke derhen for at bede ham om noget. Hvad kunne vel en død mand give dem? Sidste gang, de så ham, var hans legeme blodigt, såret og sønderknust. Scenerne fra korset stod tydeligt indprentet i deres sind. Nu kom de kun for at gøre deres pligt. Tynget af sorg var de på vej hen til hans grav for at salve hans legeme. Fortvivlelsens dystre skygger overvældede dem. Fremtiden var uvis og gav dem intet håb.

Da de kom hen til graven, blev de overraskede over, at den var tom. Matthæus beskriver begivenhederne den opstandelsesmorgen på følgende måde: "Men englen sagde til kvinderne: 'Frygt ikke! Jeg ved, at I søger efter Jesus, den korsfæstede. Han er ikke her; han er opstået'" (Matt 28,5-6).

Kvinderne blev overvældet af glæde. Sorgens mørke skyer blev erstattet af opstandelsesmorgenens solskin. Den mørke og triste nat var endt. Glæden lyste ud af deres ansigter, og lovsange erstattede deres sorg.

Mark 16,1-11

Howdan reagerede Maria, da hun opdagede, at Kristus var opstået fra de døde?

Efter at Maria havde mødt den opstandne frelser, løb hun hen for at dele nyheden med andre. Gode nyheder skal deles, og hun kunne ikke tie. Kristus lever! Hans grav var tom, og verden må få det at vide. Når vi møder den opstandne Kristus på livets vej, må vi også løbe hen for at fortælle det til andre, for gode nyheder skal deles.

Jesus havde specielt udvalgt disciplene, og han havde adskillige gange fortalt dem både, at han skulle dø og opstå igen. Det er fascinerende, at de alligevel nægtede at tro på Marias vidnesbyrd. "Men da de hørte, at han levede, og at hun havde set ham, troede de ikke på det" (Mark 16,11). Hvis Jesu egne disciple ikke troede med det samme, bør vi ikke blive overrasket, hvis andre heller ikke med det samme tror på vores vidnesbyrd.

Til eftertanke

**Hvornår er du sidst blevet afvist, når du aflagde dit vidnesbyrd?
Howdan reagerede du, og hvad har du lært af din erfaring?**

Et forvandlet liv gør en forskel

"Men da de så Peters og Johannes' frimodighed og blev klar over, at de var jævne og ulærde mænd, undrede de sig; de vidste, at de havde været sammen med Jesus" (ApG 4,13).

Den nytestamentlige menighed oplevede en eksplosiv vækst. På Pinsedagen blev 3000 døbt (ApG 2,41). Tusinder andre blev lagt til menigheden nogle få uger senere (ApG 4,4). Snart gik det op for myndighederne, hvad der skete. Disse nytestamentlige troende havde været sammen med Jesus. Deres liv var blevet forandret. De var blevet forvandlet ved hans nåde, og de kunne ikke tie stille.

ApG 4,1-20

Hvad sker der i disse vers? Hvad skete, da myndighederne forsøgte at bringe Peter og Johannes til tavshed? Hvordan reagerede de?

Disse troende var blevet nye i Kristus, og de var nødt til at fortælle deres historie. Peter, en højrøstet fisker, var blevet forvandlet af Guds nåde. Jakob og Johannes, tordensønnerne, som havde svært ved at styre deres temperament, var blevet forvandlet af Guds nåde. Thomas, tvivleren, var blevet forvandlet af Guds nåde. Disciplene og medlemmer af den første menighed havde alle sammen en historie at fortælle, og de kunne ikke tie. Læg mærke til dette stærke citat fra Ellen White i bogen *Vejen til Kristus*: "Lige så snart en person er kommet til Kristus, er der et ønske i hjertet om at gøre andre kendt med, hvor værdifuld en ven man har fundet i Jesus; den frelsende og helliggørende sandhed kan ikke lukkes inde i hans eller hendes hjerte" (s. 86).

Læg også mærke til, hvad de religiøse ledere sagde i ApG 4,16. De erkendte åbent det mirakel, der var sket; den helbredte mand stod lige foran dem. Men selv med alle disse beviser nægtede de at ændre deres holdning. På trods af en så åbenlys modstand ville Peter og Johannes dog ikke trække deres vidnesbyrd tilbage.

Til eftertanke

Hvilken forbindelse er der mellem at kende Kristus og dele Kristus med andre? Hvorfor er det så altafgørende for at kunne vidne for andre om Kristus, at vi kender han personligt?

Del din erfaring

I ApG 26 er apostlen Paulus som fange blevet ført frem for kong Agrippa. Paulus deler sit personlige vidnesbyrd direkte med kongen. Han fortæller ikke kun om sit liv som en, der forfulgte Jesu efterfølgere, men også om, hvordan han efter sin omvendelse er blevet et vidne om Jesus og løftet om opstandelse fra de døde (ApG 26,8).

Da Paulus blev omvendt på vejen til Damaskus, talte Herren til ham og sagde: "Jeg har vist mig for dig netop for at udvælge dig til tjener og til vidne både om det, du har set, og om det, jeg vil lade dig se" (ApG 26,16). At dele vores tro er altid en aktiv handling. Det indbefatter at dele, hvad Kristus har gjort for os i fortiden, hvad han gør for os i vores liv i dag, og hvad han vil gøre for os i fremtiden.

At vidne handler aldrig om os selv. Det handler altid om Kristus. Han er den Gud, som tilgiver al vores skyld, helbreder vores sygdomme, og kroner os med godhed og barmhjertighed (SI 103,3-5). At vidne er ganske enkelt at dele historien om hans vidunderlige nåde. Det er et vidnesbyrd om vores personlige møde med denne nåderige Gud.

1 Joh 1,1-3
Gal 2,20

Sammenlign de to tekster. Hvilke ligheder er der? Hvordan ligner Johannes' og Paulus' erfaringer hinanden?

Selv om Paulus' og Johannes' liv var meget forskellige, havde de begge personligt mødt Jesus. Deres erfaring med Jesus var ikke en oplevelse, som fandt sted på et bestemt tidspunkt i deres fortid, og det var så det. Nej, det var en vedvarende daglig erfaring, hvor de glædede sig over hans kærlighed, og vandrede i hans sandheds lys.

Er omvendelse kun noget, der skete i fortiden? Læs Ellen Whites udtalelse om den, som mente, at det kun var deres omvendelseserfaring i fortiden, der betød noget: "Som om de, hvis de engang vidste noget om religion, derfor ikke længere havde brug for dagligt at blive omvendt. Hver og en af os bør blive omvendt hver dag" (*Manuscript Releases*, 4. bd, s. 46).

Til eftertanke

Hvorfor er det vigtigt at have et forhold til Jesus hver eneste dag, uanset om dine erfaringer i fortiden har været både stærke og dramatiske? Hvorfor er det nødvendigt at opleve hans virkelighed og godhed og kraft hver dag? Del dit svar med klassen på sabbatten.

Der er kraft i et personligt vidnesbyrd

Lad os igen betragte Paulus foran kong Agrippa. Apostlen står foran denne konge, som var den sidste i en lang række jødiske konger af makkabæerslægten og Herodes' familie. Agrippa bekendte sig til at være jøde; men hans hjerte var romersk. Den aldrende apostel, som var træt efter sine missionsrejser og mærket af kampen mellem godt og ondt, står foran kongen med et hjerte fyldt af Guds kærlighed og et ansigt, der lyste af Guds godhed. Hvad han end har oplevet i sit liv af forfølgelser og vanskeligheder, kan han dog sige, at Gud er god.

Agrippa er kynisk, skeptisk, forhærdet og egentlig ligeglad med alle sande værdinormer. I modsætning hertil er Paulus fuld af tro, overgivet til sandheden og en modig forsvarer af retfærdighed. Kontrasten mellem disse to mænd kunne ikke være større. Under forhøret giver Agrippa Paulus lov til at tale.

ApG 26,1-32

Hvordan vidnede Paulus for Agrippa? Hvad kan vi lære af hans ord?

Venlighed åbner hjerter, hvor uforkammethed lukker dem. Paulus er utrolig taktfuld over for Agrippa. Han roser ham for at have "et enestående kendskab til alle jødernes skikke og stridigheder" (ApG 26,3). Derefter kaster han sig ud en drøftelse af sin omvendelse.

ApG 26,12-18
ApG 26,26-28

Læs Paulus' omvendeshistorie og læg nøje mærke til, hvilken virkning den har på Agrippa. Hvorfor tror du, Agrippa reagerede, som han gjorde? Hvad var det ved Paulus' vidnesbyrd, der gjorde indtryk på ham?

Paulus' vidnesbyrd om, hvordan Jesus forandrede hans liv, gjorde stort indtryk på den gudløse konge. Der findes ikke et mere effektivt vidnesbyrd end et forvandlet menneske. Et vidnesbyrd om en ægte omvendelse har en forbløffende effekt på andre. Selv gudløse konger bliver påvirket af mennesker, som Guds nåde har forvandlet. Selv om vi ikke kan fortælle en lige så dramatisk historie som Paulus, bør vi alle være i stand til at fortælle andre, hvad det betyder at kende Jesus og være frelst gennem hans blod.

Til videre studium

Læs Ellen White: *The Acts of the Apostles*, "Almost Thou Persuadest Me", s. 433-438.

Kristenlivets kerne er et forhold til Jesus, som er så rigt og fuldt, at vi længes efter at fortælle om det. Selv om korrekte læresætninger er vigtige, kan de ikke erstatte et liv, der er blevet forvandlet af nåde og forandret af kærlighed. Ellen White gør det klart, når hun siger: "Frelseren vidste, at selv de mest logiske argumenter ikke var i stand til at smelte hårde hjerter eller bryde verdslighedens og selvskhedens skal. Han vidste, at disciplene måtte modtage den himmelske gave; at evangeliet kun ville være virkningsfuldt, når det blev forkyndt af hjerter, der var gjort varme og læber, der var gjort veltalende gennem et levende kendskab til ham, som er vejen, sandheden og livet" (*The Acts of the Apostles*, s. 31). I bogen *Jesu liv* tilføjer Ellen White: "Kristi forunderlige kærlighed vil smelte hjerter til underkastelse, hvor blot dette at gentage læresætninger intet kan udrette" (s. 601).

Nogle har den opfattelse, at det at give deres personlige vidnesbyrd handler om at forsøge at overbevise andre om de sandheder, de har fundet i Guds ord. Det er vigtigt på det rette tidspunkt at dele Guds ords sandheder; men vores personlige vidnesbyrd handler meget mere om den frihed fra skyld, den fred, den nåde, den tilgivelse, den styrke, det håb og den glæde, som vi har fundet i Jesu gave til os, nemlig det evige liv.

Spørgsmål
til drøftelse

- 1. Hvorfor tror du, at et personligt vidnesbyrd er så effektivt til at påvirke andre? Hvordan er du blevet påvirket af andre menneskers vidnesbyrd, og andre påvirket af dit?**
- 2. Hvorfor er det så vigtigt, ikke alene for vores vidnesbyrd, men også for vores personlige tro, at vi har en daglig erfaring med Jesus (se spørgsmålet i onsdagsafsnittet)?**
- 3. Et stærkt personligt vidnesbyrd kan være effektivt, men hvorfor er et gudfrygtigt liv også en vigtig del af vidnesbyrdet?**
- 4. Del dit personlige vidnesbyrd med klassen. Husk, at du deler, hvad Jesus har gjort for dig, og hvad han betyder for dig i dag. Hvilken forskel gør Jesus i din tilværelse?**

